

خوای گهوره له م سئ شته تان رازیه، وحه ز ناکات له سئ شتتان

له ئه بی هوره یروه -ره زای خوای لئیت- که پیغه مبهری خودا -صلی الله علیه وسلم- ده فرمویت: «خوای گهوره له م سئ شته تان رازیه، وحه ز ناکات له سئ شتتان، رازیه له وهی: بیهرستن، وه هیچ شیوه یه ک هاوبه شی بو بریار نه دن، وه مووتان پیکه وه ده ستبگرن به پتهی (ئاینی) خودا وناکوک مه بن، وحه ز ناکات له: «ووتی ووتی (قسه ی زۆر)، وزۆر پرسیار کردن، وه فیروانی پاره وسامان [سه حیح - راست]] (مسلم) ربوایه تی کردوه»

پیغه مبهر -صلی الله علیه وسلم- پیمان راده گه یه نیت که خوای گهوره سئ سیفیه وکرده وهی به نده کانی پی خوشه، ورقی له سئ سیفیه تیانه، پی خوشه: به تنها ئه و (الله) بیهرستن وه هیچ شیوه یه ک هاوبه شی بو بریار نه دن، وه موویان تنها ده ست بگرن به پیمانی خودا (ئاینی خودا) -قورئان وسونه تی پیغه مبهره کهی-، وجیا نه بنه وه له کومه لی مسولمانان. وپهروه ردگار رقی ده بیته وه: له قسه ی ناره وای وپی سوود وقسه یه ک په یوه ندی به ئه وانه وه نه بیت، وله پرسیار کردن سه باره ت به شتیک که پرووی نه داوه -یان مه حاله پروویدات-، یان له داوا کردنی پاره وشتی تر له خه لکی؛ ئه گه ر پیویست نه بیت، وله به فیروانی پاره وسامان وخرج کردنی له ریگایه کی ناشه رعیدا یان تووشی له ناوچوونی بکات.

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/66236>

